

10: חגינה פרק שני דורשין אין

ען משפט
ער מצואת

הנפקה | ס. נס 3-5

$$\Omega^{N-1}$$

גלוון השם
שם' ספכיה בבל וחוץ;
ויש לנו של דג ועטל וווען;
היכן גלון טומטום וווען
ויפתוחן פולטן טען וווען דראַז;
וילען פאָט זיגיינט דקְרָן;
וילען פאָט זיגיינט דקְרָן;
גלאַז דראַז זיגיינט דקְרָן;

מוקף רשות
...ענין שערו שום להזכיר
שם אשה, לאכזר טה וטהור, וזה דאזריך
דורות גבורי. ואנו ניגר מפניהם.

ליחוץ נכל וג' חוג ר' יוי נצחים: גמ' מ' עד פ' טול' נצחים: עד פ' טיריג' נצחים. קודס הומה ודורותן נפס נפסת כל תמורה געליס ווממיין רהמו נלמרם כל דבר ומם נעצמות להוינו' ומשערן רהמי' קירש ולמה נמלר פסח נבנש צלחן נבדיגים עד צינגרטן דאן ציל' מילון קוטס זאכומו': והו' לוקון. העדיזווען צחמיין מלקמת. ניכלאו גראר' עד צוינטו צווינן וממסה מיכטה' ול' נא לא מקדר' וויא עד צאקר שאנד ווילר מREL' כל מוקס צאנמיה עד פרי כהן סיס: אהל' גאנז אטמאן. סאל' יטעה יולדת�: פאיו דקל' מורה לילך גאנז שמטען. דמלקטר מאיד קיינל' יי' צעמן מינס דעד האטמן חול' נפצען ומלה' קיניל. דעד האטמן ממי' וחכברנו דערל' גאנז וווער בעי' ממי' וחכברנו לן

לא
 אין
 ואין
 למן
 גורה
 בפני
 באבאי
 הדודה
 של
 מחר
 אהא
 ר' יז'
 בפני
 מרוי
 שטה
 לבה
 אפ'
 נחום
 ציא
 מלך
 רישן
 ורונן
 שהריה
 בה
 ייבא
 אמר
 בבות
 מעינה
 עניין
 דבר
 מכין
 ור' זב' (ו' ישמעאל) אומרים בנות
 סח' לי אבא אלעדור פעם אחד
 והביאנדרו לעורת נשים וסמכו
 אלא כדי לעשות נחת רוח לנשים
 קדרושים אלא לאו ש"מ לא בעין בכל
 סה' גמלע (ר' קיד:) (ו' נטמן)
 להם נכסה מלפני כל דין דמי
 בגדי

דצנומס נלען קדר כלומר פלטגוניס. אחכדר נלה נלה עטה והי' ווומה נו' וומא' צלול' דרכ' טיפון נטמעה מהר' קר הומו סטיינ' ותלה' קר מומיס וטל' לפן פמקרל' וויל'ם מה' מלי' לפן פמקרל' וויל'ם הראשונים היו נשיים ושננים להם אב' גמ' ת"ר שלשה מנות הגראשונים ששלא לסמרק' ושנין מנות האה שאמרו לסמרק' (הראשוניים) הי' נוע' ושננים להם אבות ב"ד דברי רבי ותבכמים אומרים יהודיה בן מבא' אב' ושמבען בן שמה נשיא כמא חנא להא רבנן אמר און רבי יהודיה בן מבא' בנהמה אם לא הרגתי ערד זומם לא מלבן של צדוקין שהו אומרים אין גומני' גברוני' עיר ש'יהיר' ביביגן אמר

שמעון בן שמעון ע"ש שיחר אורה בנהמה אמרו הכהנים שבחת רם נקי שהרי אמרו הכהנים ערוי זוממי נחרן עד שיומו שניהם לijken עד שיומו שניהם ^{ז' זיין כי} מיר קובל נשמעו שניהם מיר קובל עלי' ב' טבאי שאינו מורה הלכה אלא שמעון בן שתח כל ימי של יהודה בן היה משתחה על קברן העם לומר שקובריה הרוג הוא אמר להם קובי הוא תדע ש הוא מות אין קובל נשמעו מורה לה רב בריה דרבא לר' אש ודרמא פיזוי כ' או בידנא תבעי מני הא אי אמרת ב' רבי מאיר דאמר שמעון בן שתח א' ב' ב' טבאי נשיא הינו דקא מורי הלכה שמעון בן שתח אלא אי אמרת רבנן יהודה בן טבאי א' ב' ד' שמעון בן נשיא א' ב' ד' בפני נשיא מি מורה לא Mai קבל עלי' דקאמר לאצטראופי אצטראופי גמי לא מצטרפנא: יצא ונכט שמאי בר: לדין יצא אבוי אמרת לחרבות רעה רבה אמר צא לעבודת חנאי גמי הци יצא מנחם לעבודת ויצאו עמו שמנים וגנות תלמידים לסריקון אמר רב שמן בר אבא א' ד' לעילם אל תהא שבות קלה בעיניך סמיכה אינה אלא משום שבוט וחחליל הדור פשיטה שבוט מצוח אצטראופי גדויל הדר פשיטה לאפוקוי ממאן ליה הא גמי פשיטה לאפוקוי ממאן בסמיכה גופה פליני קא משמען ל' ב' הוא דפליני אמר רמי בר חמא שמען יסמכה בכלacho בעינן דאי ס' ד' לא בכלacho מאי קא עבר לסמוק מיתיבי אל בני ישראל וסמק ס' הבני ישראל ס' ואן בנות ישראל סמכה רב' יוס' ישראל סמכות רשות אמר רב' יוס' היה לנו עגל של זבחו שלמים עלי' נשים לא מפני סמכה בנשים ^{ז'} מושם נתת רוח דניות עבדין בערבה ו' ב' בחור אמר לו א Kapoor דידי'ו אי הци לא עוד אמר חרוא דליהא לסמכה כלל וועוד סמק ס' ד' צדרין מותרין ⁽⁶⁾ לסמק לצדרין

ד' א ב' מדרת קין פועל מושך ד' מ' מנינגן מסלולתו מושג'ה
טו ה' קראר קראן יון ר' מ'

הגהה
[א] נט'